

Vzorová hvězda - Slunce

Chemické složení Slunce

Spektrální typ: G2V

Prvek	Počet [%]	Hmotnost [%]
vodík	92.0	73.8
hélium	7.8	24.9
uhlík	0.02	0.20
dusík	0.008	0.09
kyslík	0.060	0.80
neon	0.010	0.16
hořčík	0.003	0.06
křemík	0.004	0.09
síra	0.002	0.05
železo	0.003	0.14

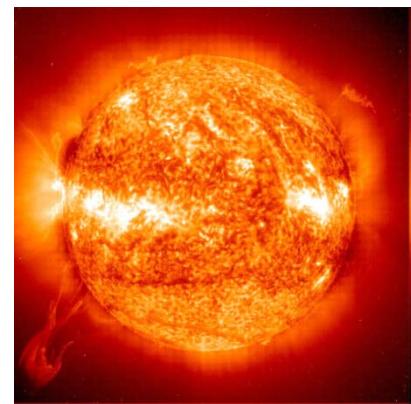
hmotnostně složení Slunce: $X = 0.7380$, $Y = 0.2485$ a $Z = 0.0134$

(P. Scott, N. Grevesse et al., 2015, **The elemental composition of the Sun – série článků**)

na 1 000 atomů vodíku v povrchových vrstvách Slunce:

85 atomů He, 1,2 atomu lehčích prvků (O, C, N, Ne),
0,14 atomu těžších prvků

1 000 kg sluneční látky – 738.0 kg H, 248.5 kg He, 13.5 kg jiných
prvků (O, C, Fe, Ne, N, Si, S ...)

Model Slunce

silná koncentrace látky ke středu hvězdy => můžeme hvězdy považovat za „hmotné body“ (vysoká koncentrace látky je zejména u obrů a veleobrů)

Nominální:

hmotnost: $1,9891 \cdot 10^{30}$ kg

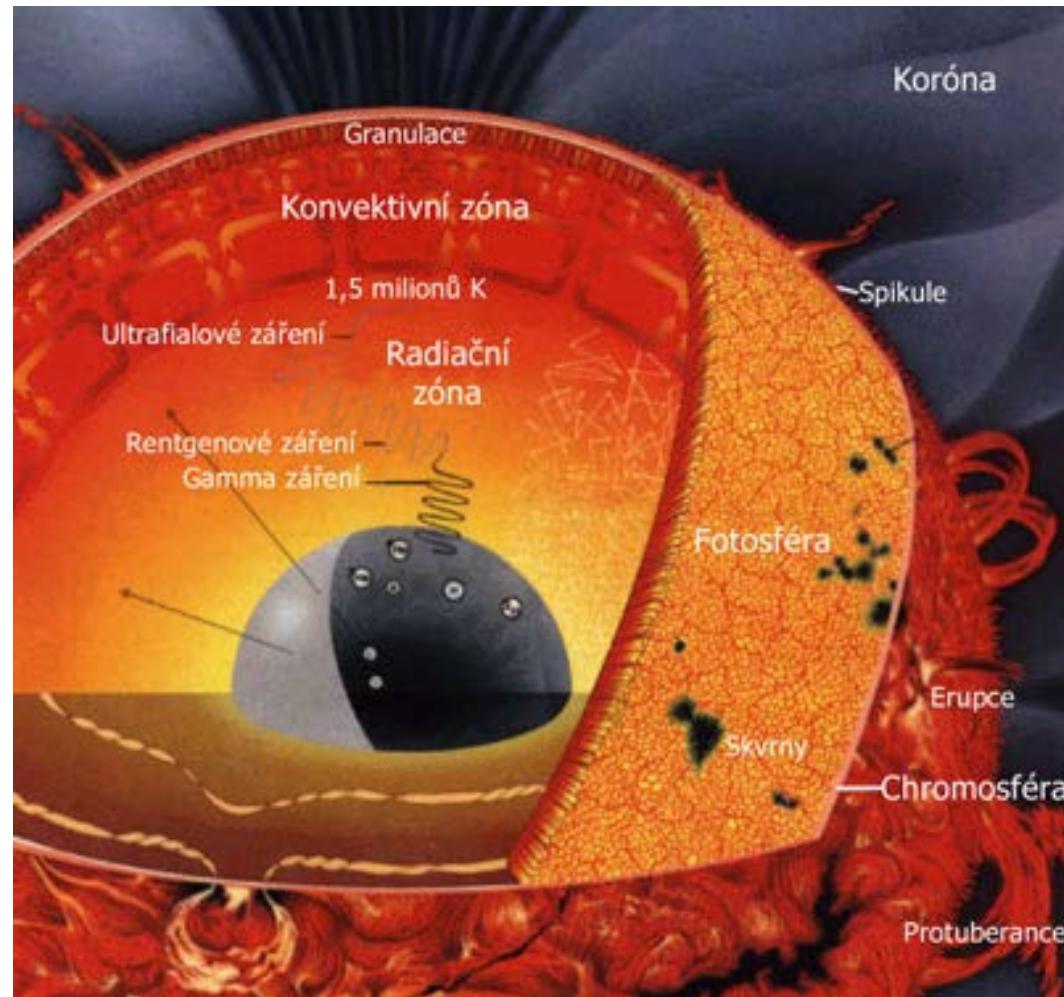
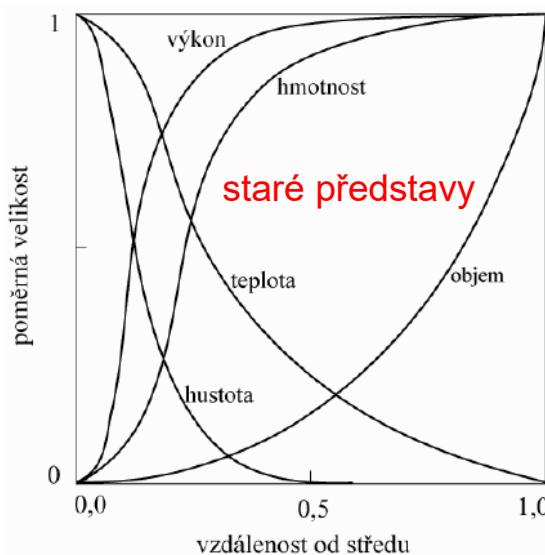
poloměr: $6,957 \cdot 10^8$ m

výkon: $3,828 \cdot 10^{26}$ W

střed: hustota: $1,5 \cdot 10^5$ kg.m⁻³

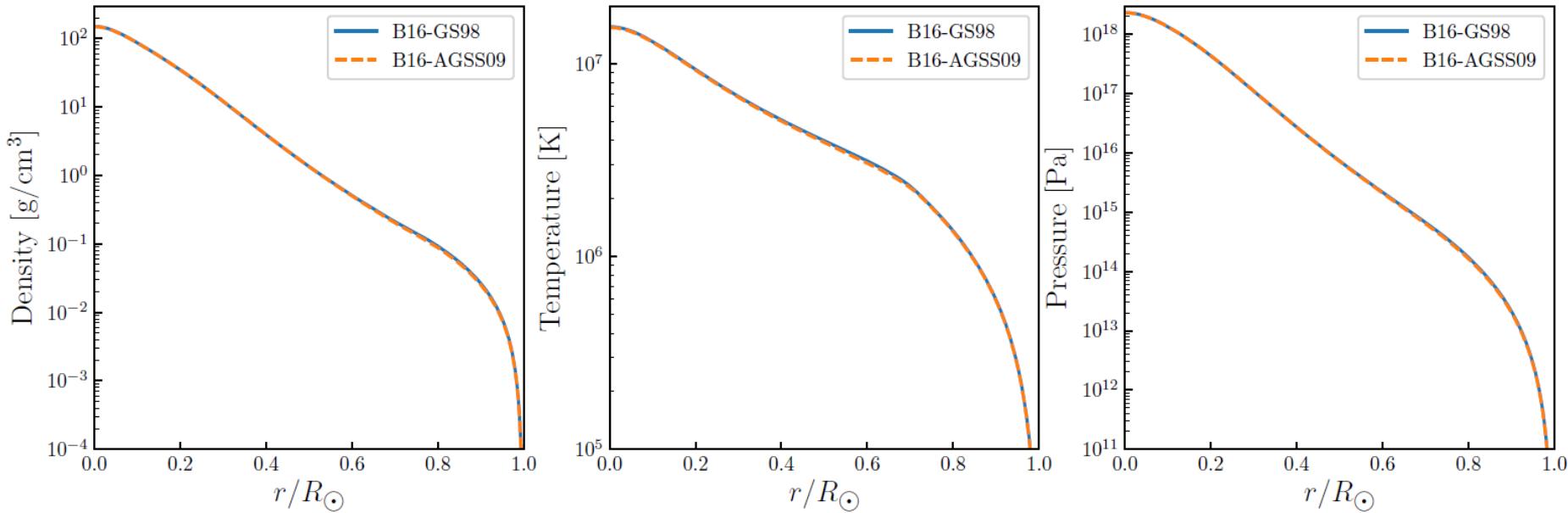
teplota: $1,5 \cdot 10^7$ K

koróna: hustota 10^{-13} g/m³

Nový model

standardní model

Projevy aktivity Slunce

• Fotosféra

- sluneční skvrny
- granulace
- fakule

• Chromosféra

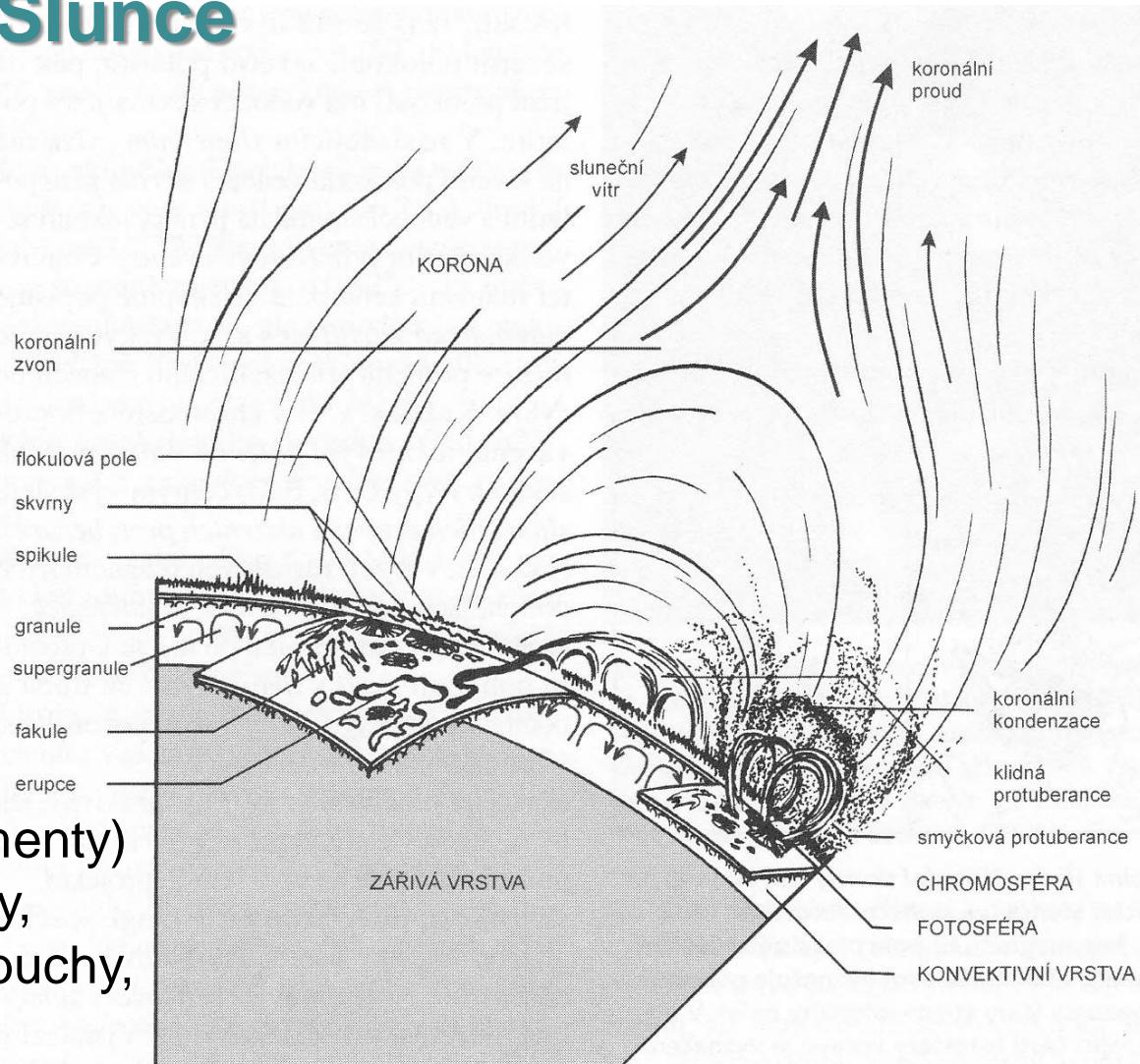
- erupce
- spikule
- flokule
- sluncetřesení

• Koróna

- protuberance (filamenty)
- koronární transienty, kondenzace, výbuchy, díry

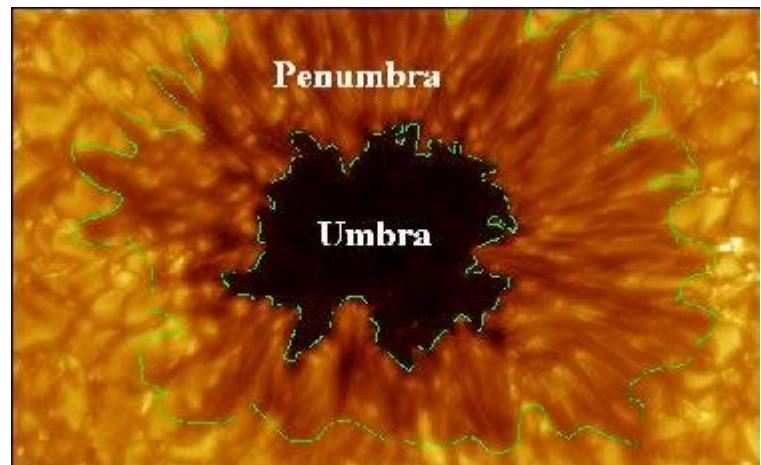
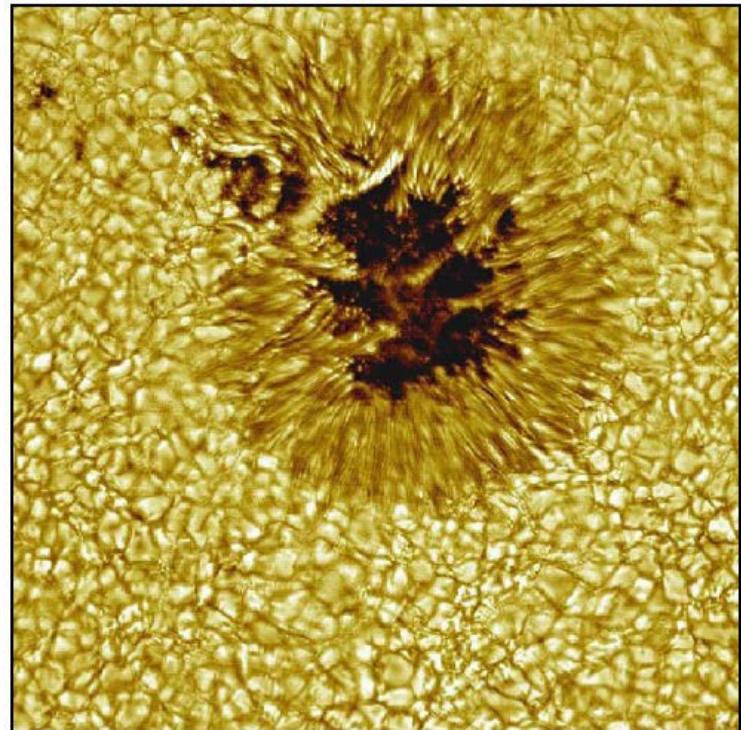
• Heliosféra

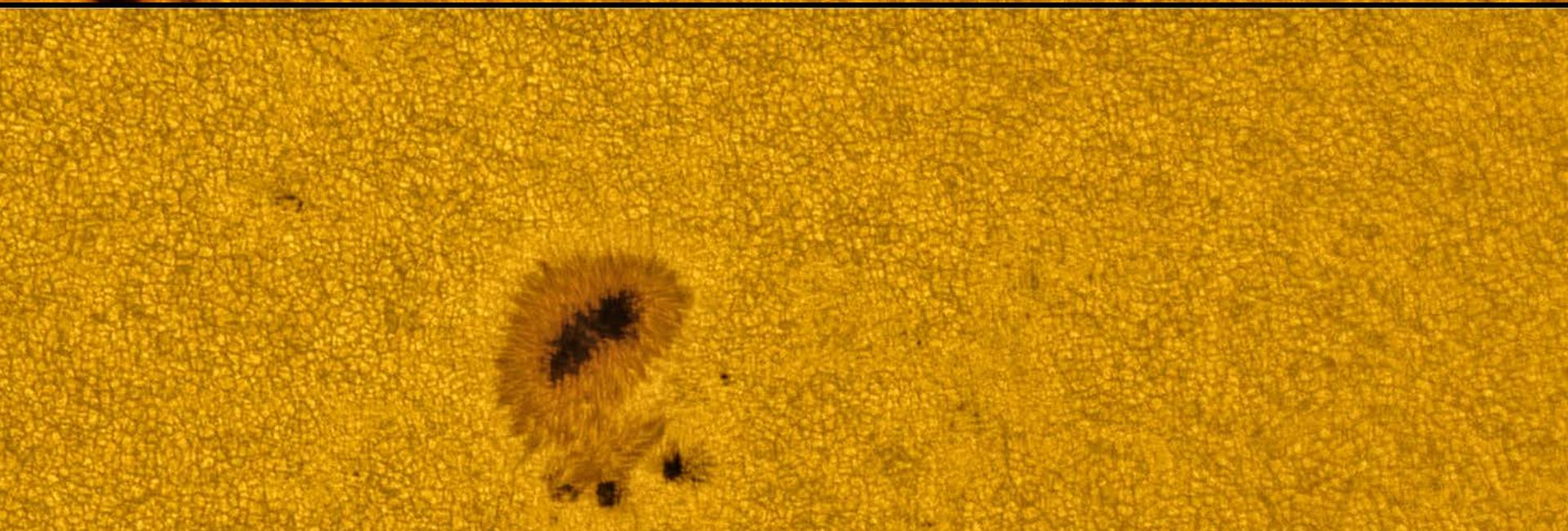
- sluneční vítr
- koronární proud

Sluneční skvrny

nejnápadnější projev sluneční činnosti
místo vzniku – fotosféra
části - *umbra* (neboli stín),
- *penumbra* (polostín) – vlákna
doba trvání - hodiny až měsíce
tvar i velikost skvrn se s časem mění

Historie

- 1. pozorování (cca 8. st. př.n.l. Čína), jmenovitě Anaxagoras z Klazomen (466 př. n. l.), Shi Shen (364 př.n.l.)
- 1. katalog 45 pozorování z let 301-1205, Číňan Ma Tuan-sien
- 807 n. l., Einhard, píše o přechodu Merkuru, ale šlo o sluneční skvrnu
- 1128 - 1. kresba skvrny - kronika Johna z Worcesteru
- objevitelé - David Fabricius a syn Johann 9. března 1611 – pozorovali a publikovali! (8. prosince 1610 anglický matematik a filozof Thomas Harriot, avšak bez publikace)

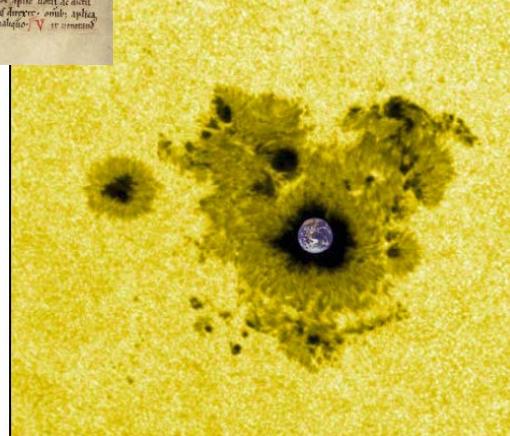
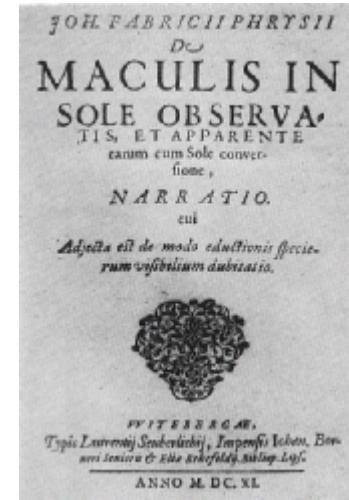
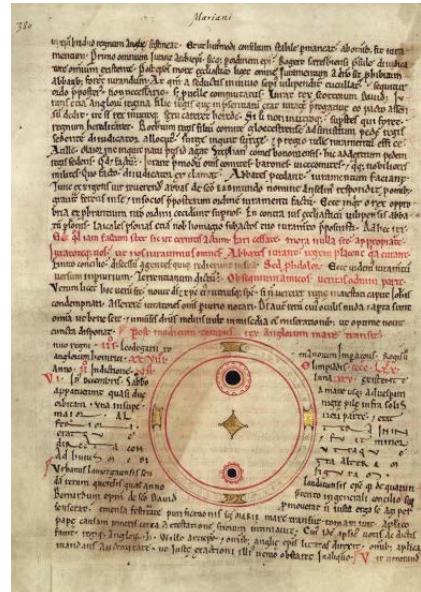
Co jsou zač?

- Herschel - průduchy v atmosféře
- vznikají interakcemi magnetického pole Slunce a vzhledem k nižší teplotě se jeví jako tmavé oblasti
- mohou velikostí i převyšovat velikost Země

pozorování

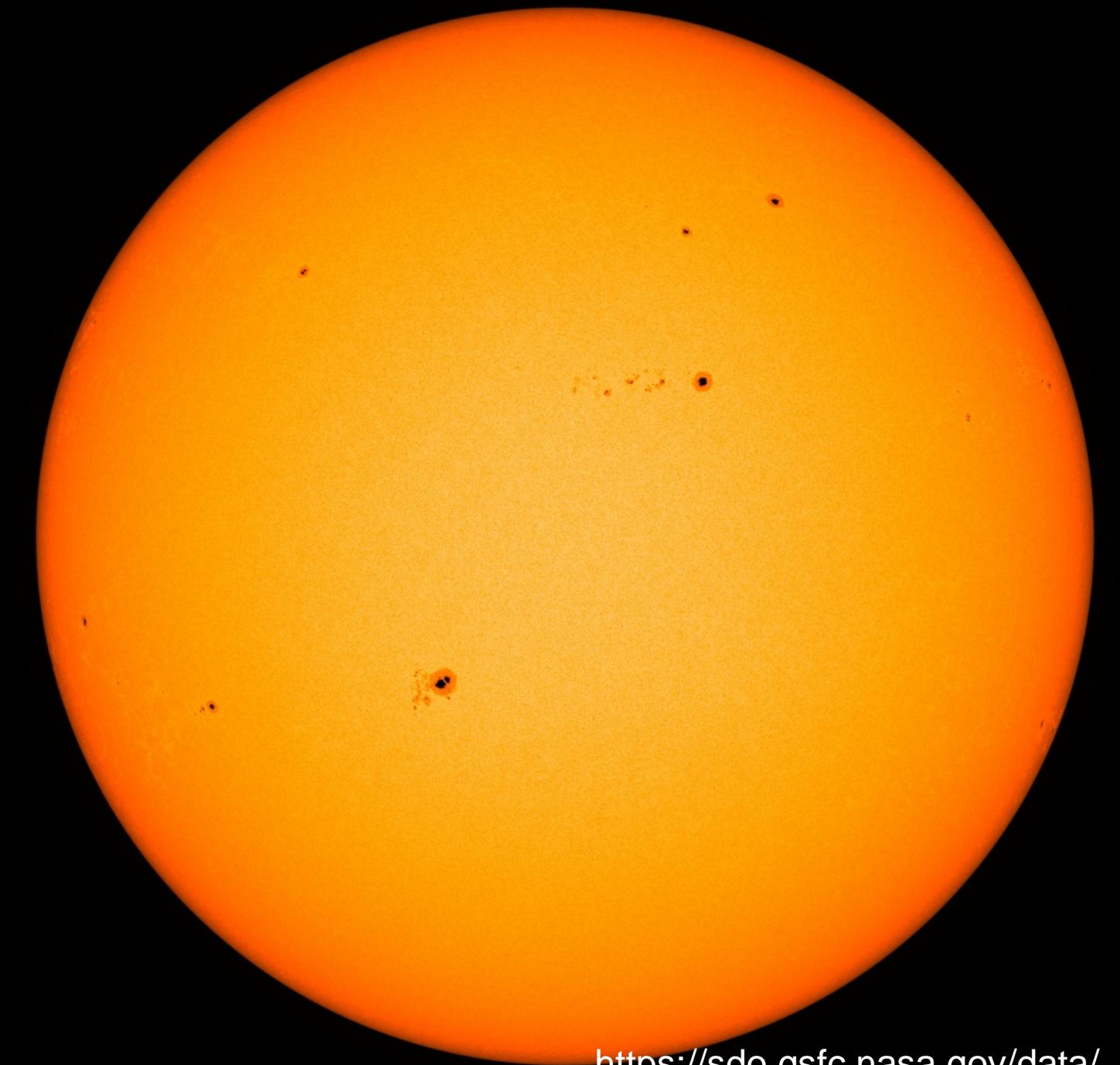
- dalekohledem (pouze projekcí nebo se speciální výbavou!)
- volným okem

aktuální situace <http://sohowww.nascom.nasa.gov/sunspots/>,
<http://www.spaceweather.com/>, <http://prop.hfradio.org/>

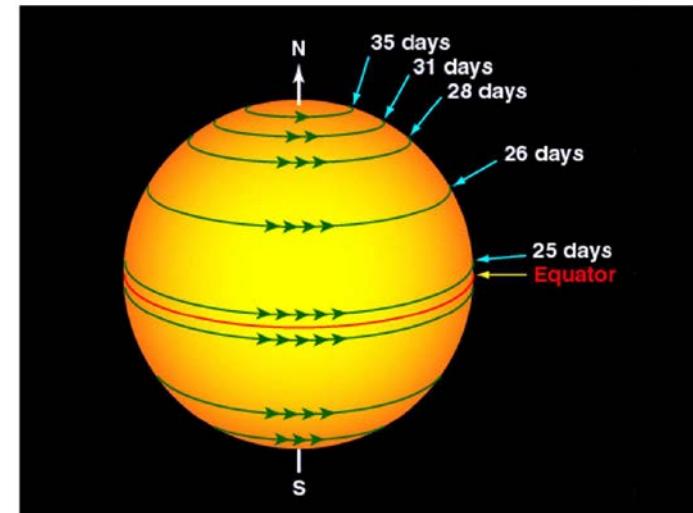
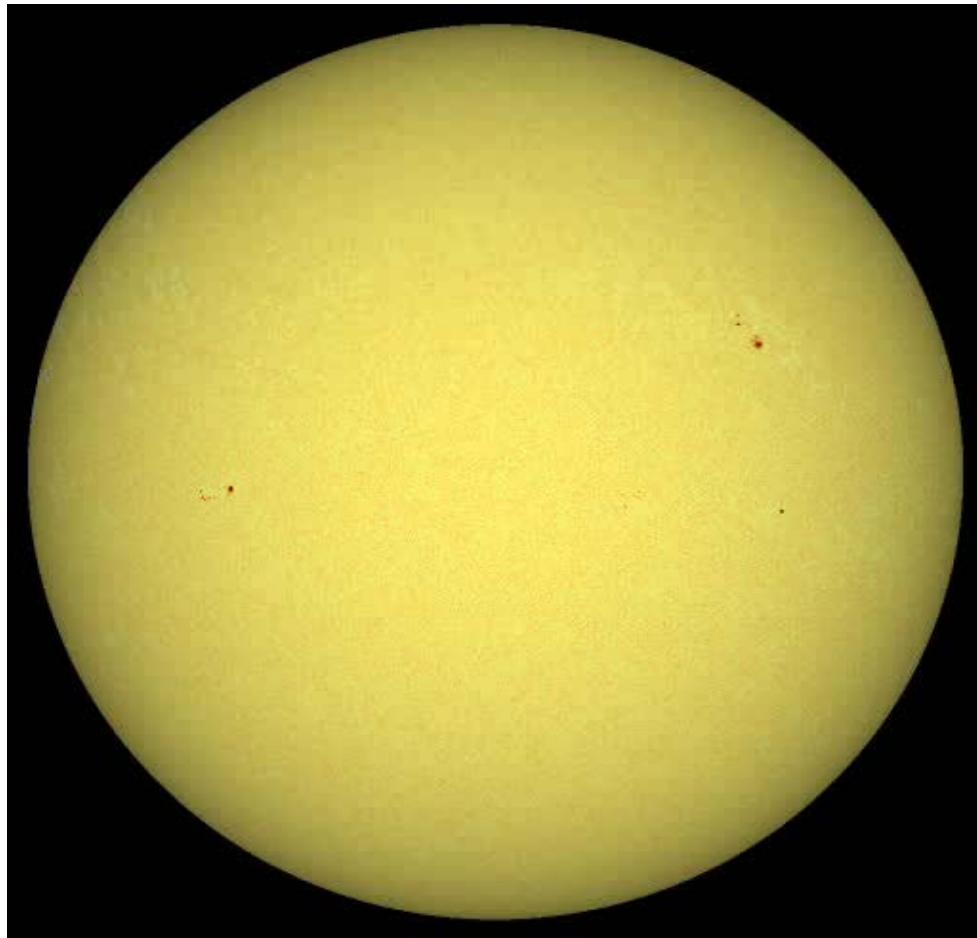
8. 3.
2023

SDO

k čemu jsou sluneční skvrny dobré?

- určení rotace Slunce
- objev diferenciální rotace – 27.3 d

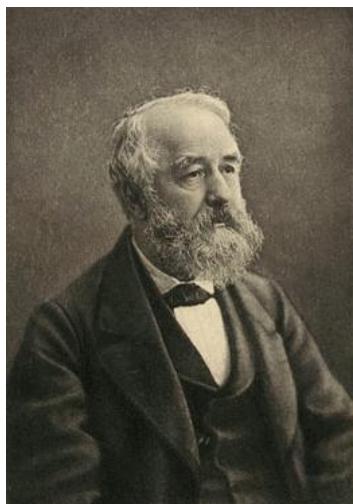
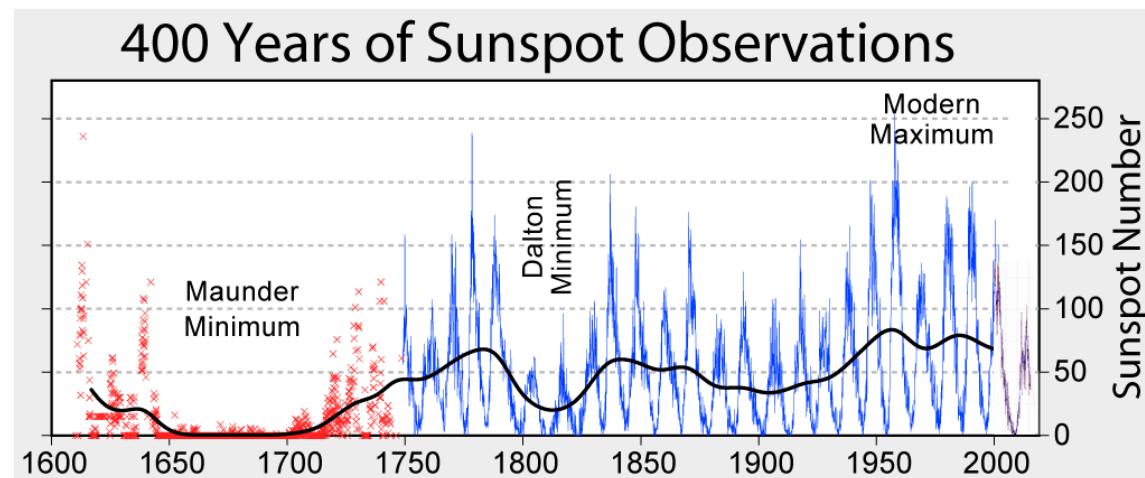
Počet skvrn – příznak aktivity Slunce

periodické změny – odhad $P \approx 10$ let (1844 Heinrich Samuel Schwabe)

- dnešní hodnota v průměru asi 11,3 roku

poslední maximum - 2001, 2014

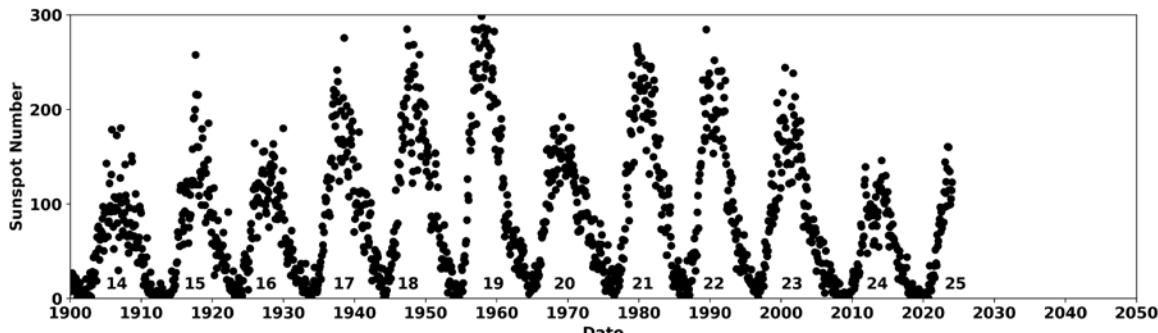
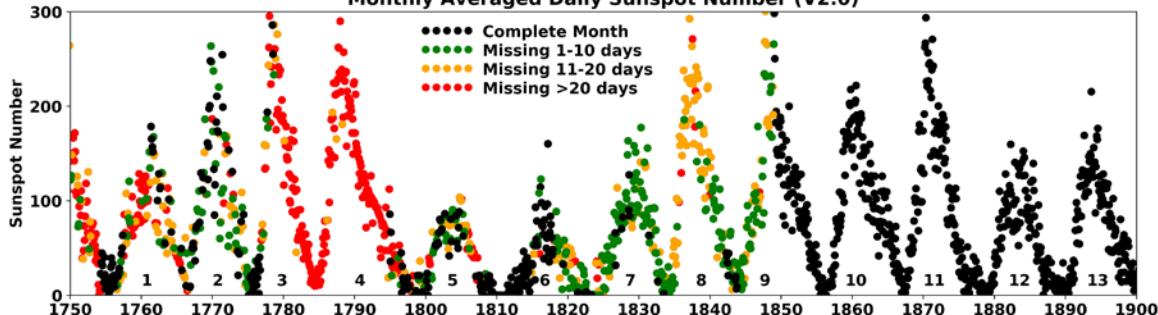
výrazná minima = Slunce beze skvrn - 1645 – 1715 Maunderovo minimum,
1450-1550 Spörerovo minimum, 1790-1830 Daltonovo minimum

1848 Johann Rudolf Wolf – *relativní číslo množství skvrn na Slunci:*

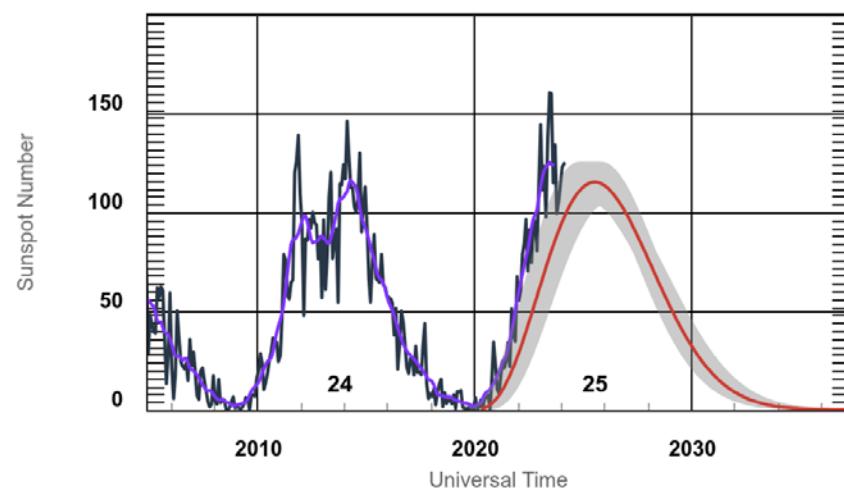
$$R = 10 * \text{počet skupin skvrn} + \text{celkový počet jednotlivých skvrn}$$

Monthly Averaged Daily Sunspot Number (V2.0)

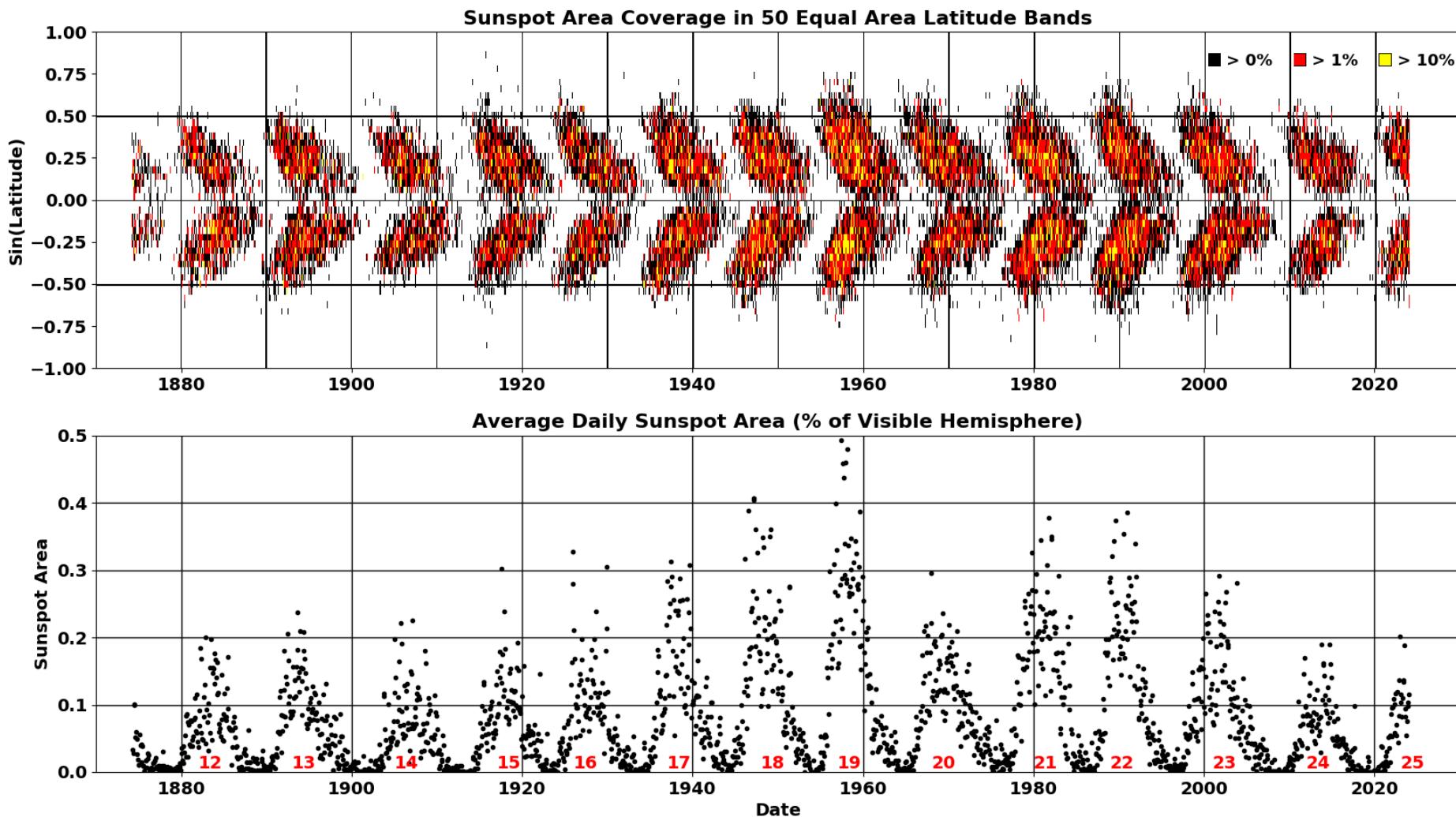
SolarCycleScience.com

Hathaway 2024/02

Legend:

- Monthly Values
- Smoothed Monthly Values
- Predicted Range
- Predicted Values

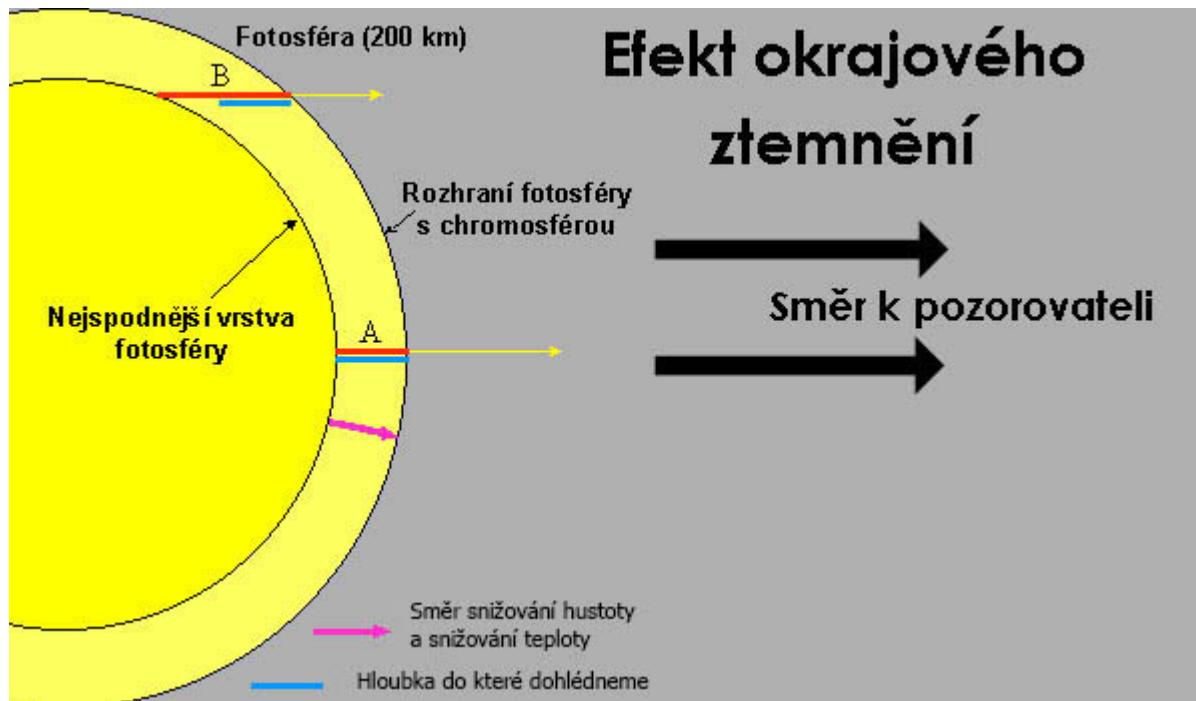
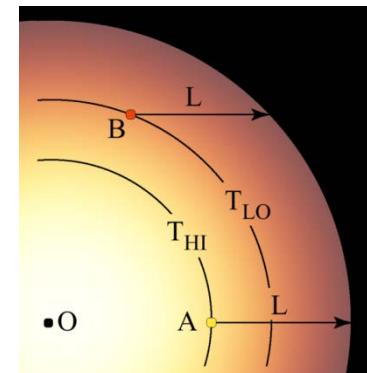
Okrajové ztemnění

- na okrajích se díváme do menší hloubky než ve středu kotoučku

teplota s rostoucí hloubkou roste

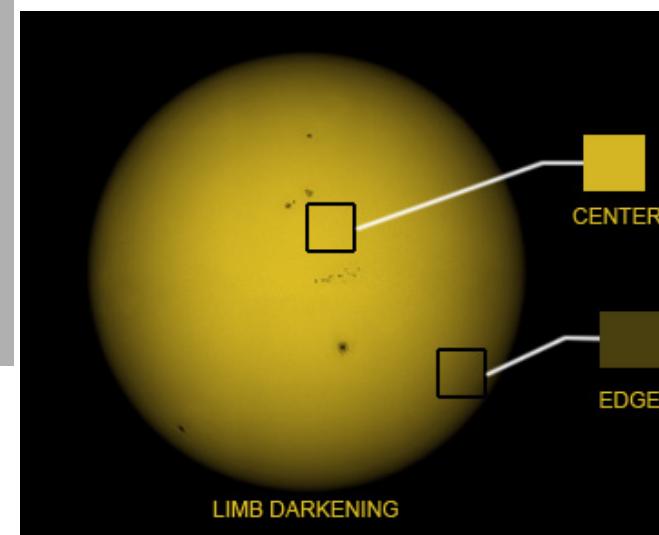
=> roste množství vyzařované energie

=> střed slunečního kotoučku září více než okraje

Efekt okrajového ztemnění

→ Směr k pozorovateli

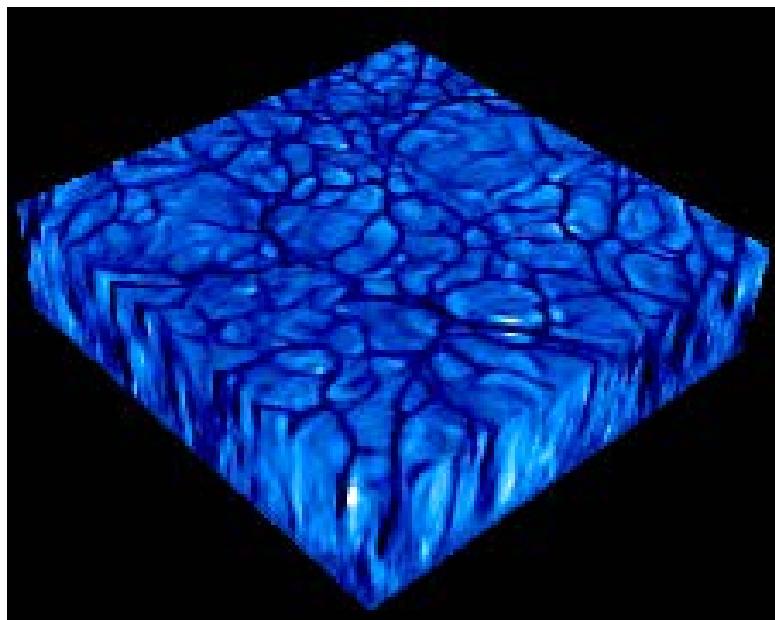
T_{LO} = nižší teplota

T_{HI} = vyšší teplota

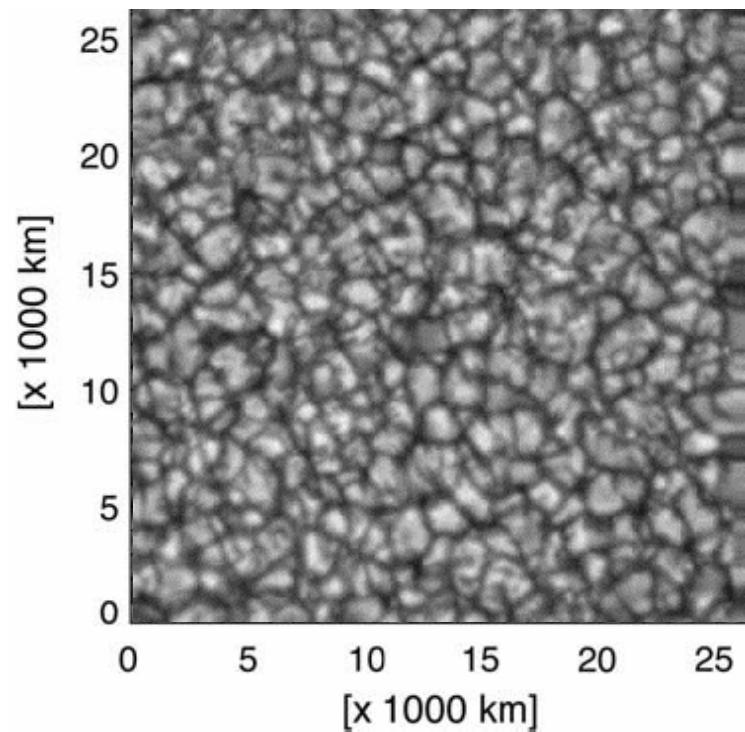
Granulace (zrnitost)

granule - zrna o velikosti cca 700-1000 km; vrcholky vzestupných proudů plazmatu
životnost - 6 až 8 minut;

Pozorování - dalekohledem

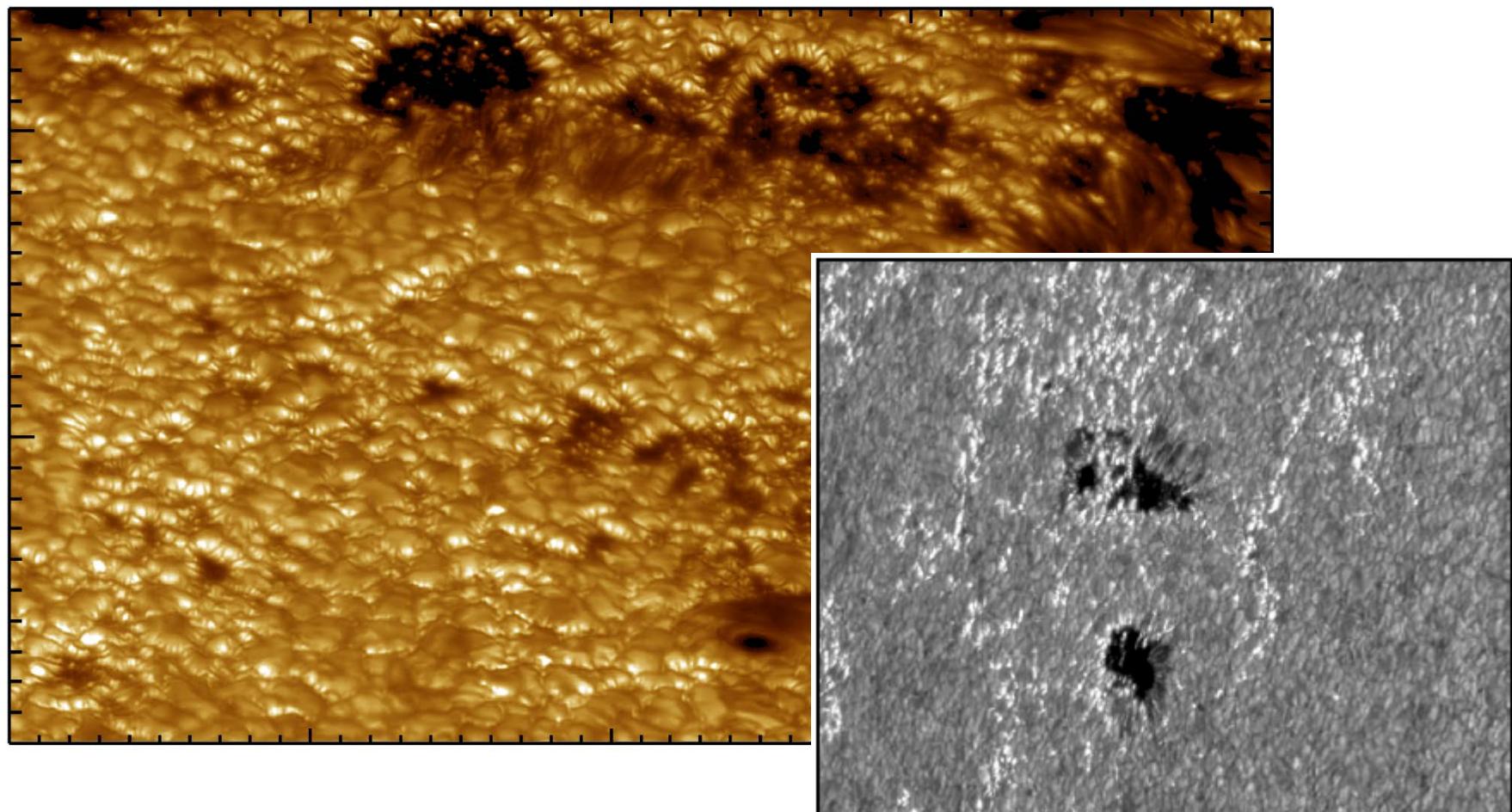
model

pozorování SVST
(Švédský vakuový sluneční dalekohled)

Fakule (pochodně)

světlé skvrnky nejnápadnější na okraji slunečního kotouče
interpretace - místa s poněkud vyšší teplotou než okolní fotosféra
pozorování - dalekohledem

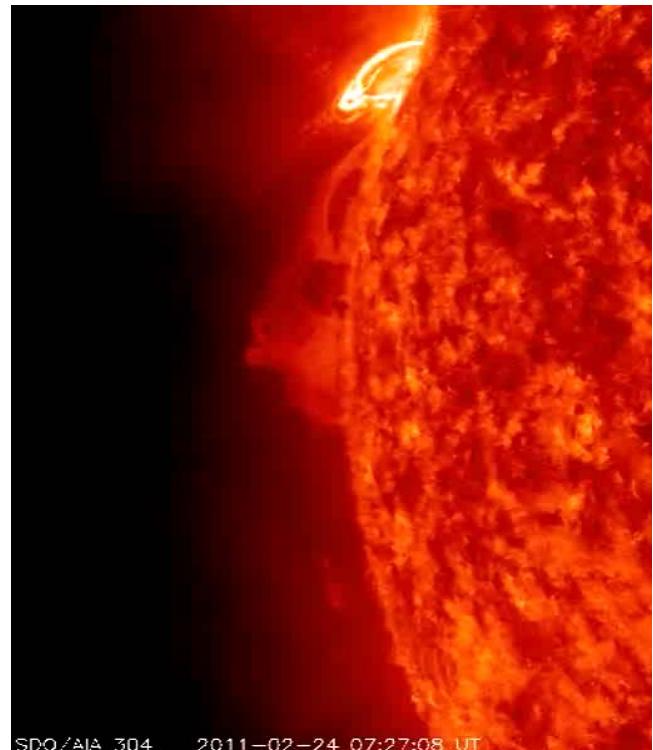

Erupce

Místo vzniku - chromosféra

Náhlá zjasnění chromosféry, doprovázená silným vyzařováním na různých frekvencích a výronem nabitéch částic do meziplanetárního prostoru.
Erupce vznikají v místech silných magnetických polí.

Doba trvání - několik desítek minut

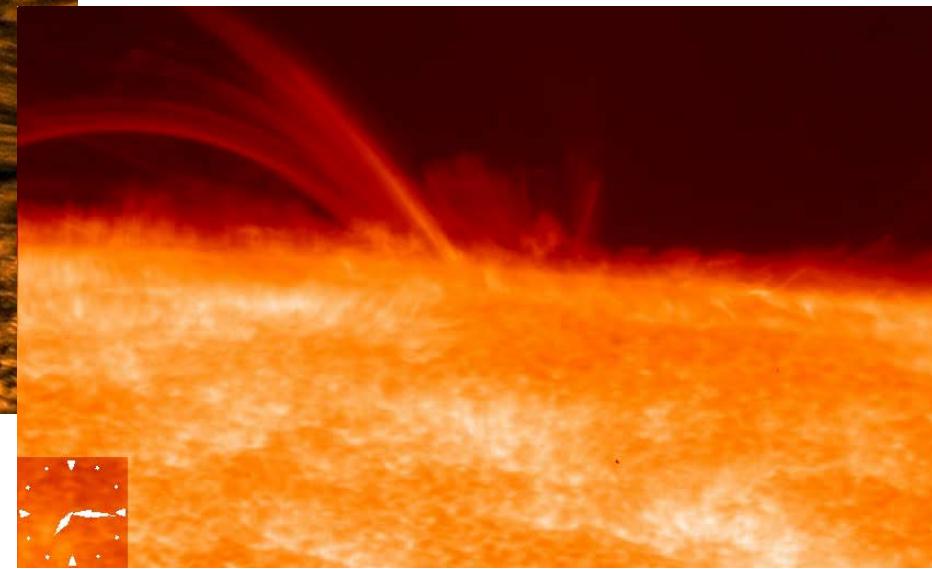
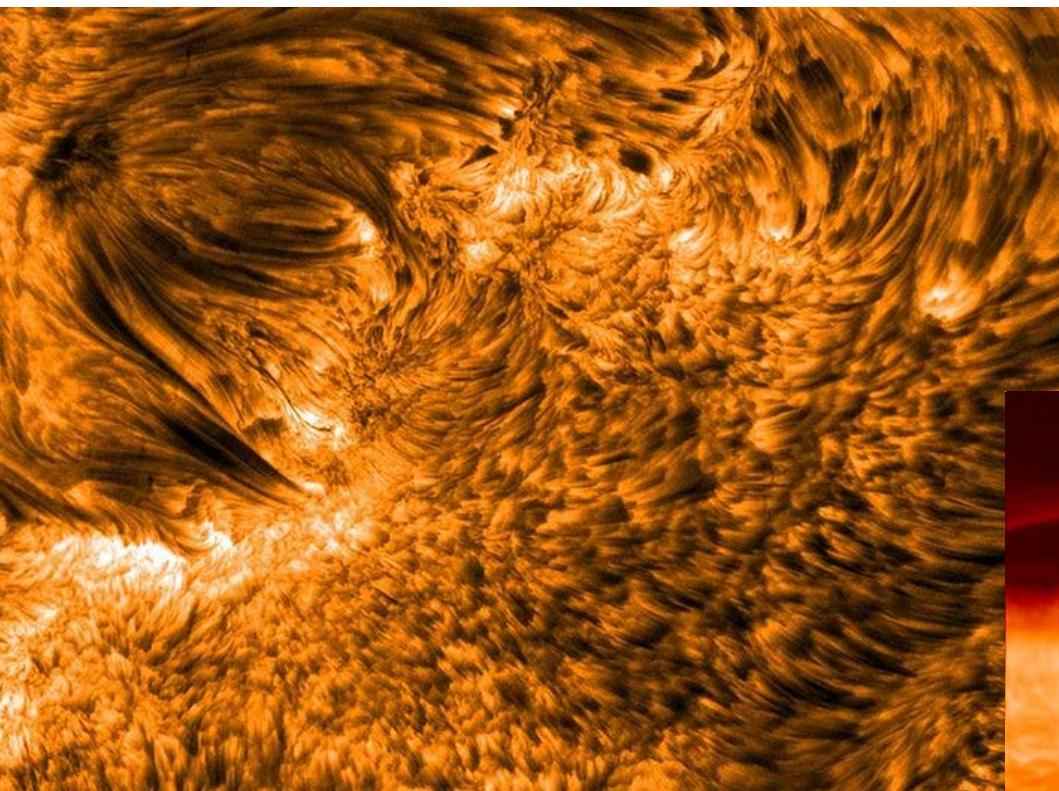
SDO/AIA 304 2011-02-24 07:27:08 UT

Flokule a spikule

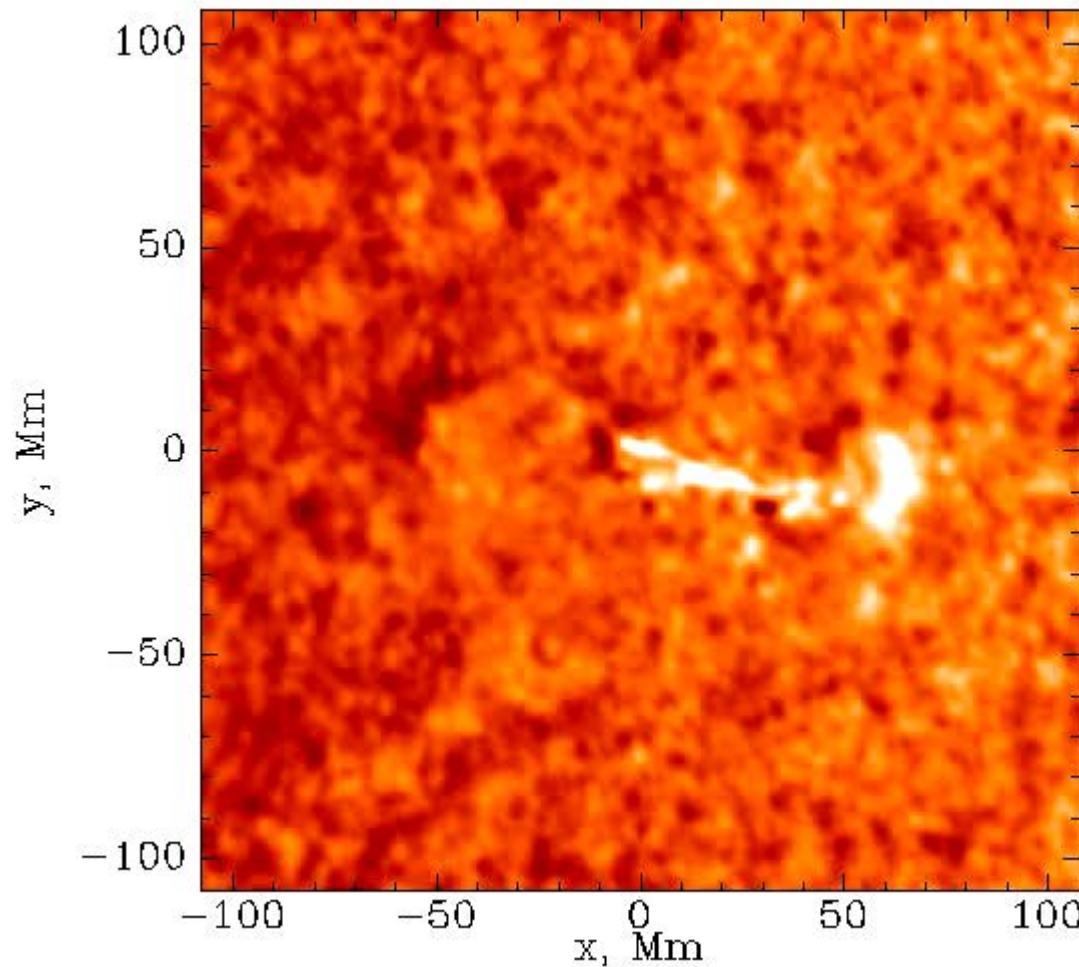
Flokule jsou jasná místa ve chromosféře, tvoří chromosférickou síť.

Spikule - vrcholky flokulí, velmi dobře pozorovatelné v čáře H-alfa.

Výtrysky z chromosféry do koróny – 10000 K, průměr vláken 1000 km;
„hořící prérie“

Sluncetřesení

9. července 1996

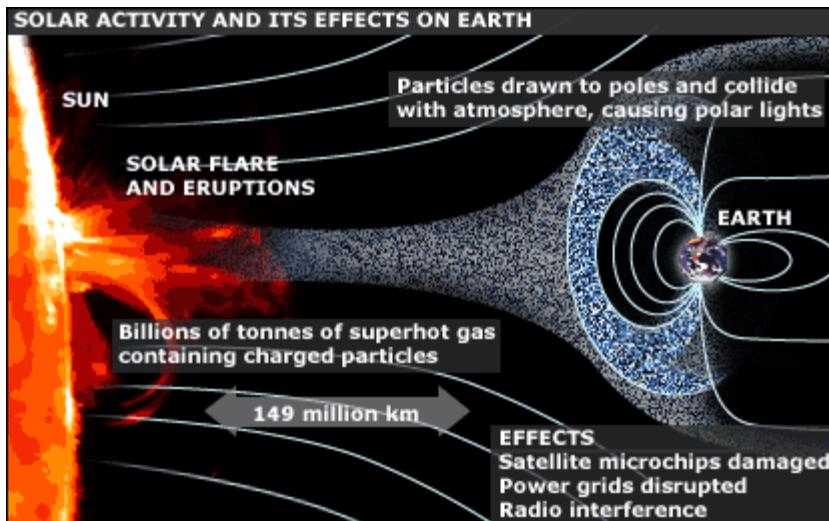
393 dní ze života Slunce

Koróna

velmi řídký plyn obklopující Slunce, září zhruba milionkrát méně než fotosféra

pozorování - úplné zatmění Slunce,
koronograf

- bez vnější hranice, přechází do okolního prostoru -> heliosféra
- sluneční vítr
- výtrysky částic (CME – Coronal Mass Ejection) – vliv na Zemi (20 - 3200km/s)

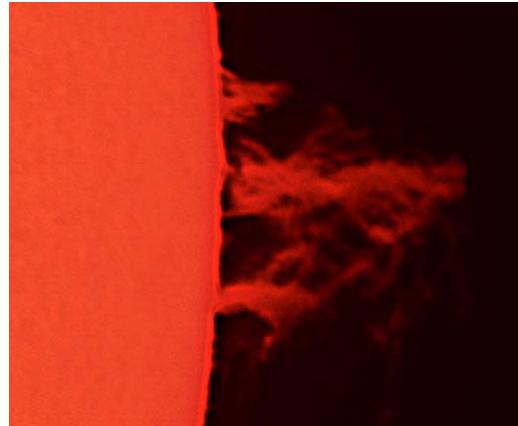

<http://www.zam.fme.vutbr.cz/~druck/Eclipse/index.htm>

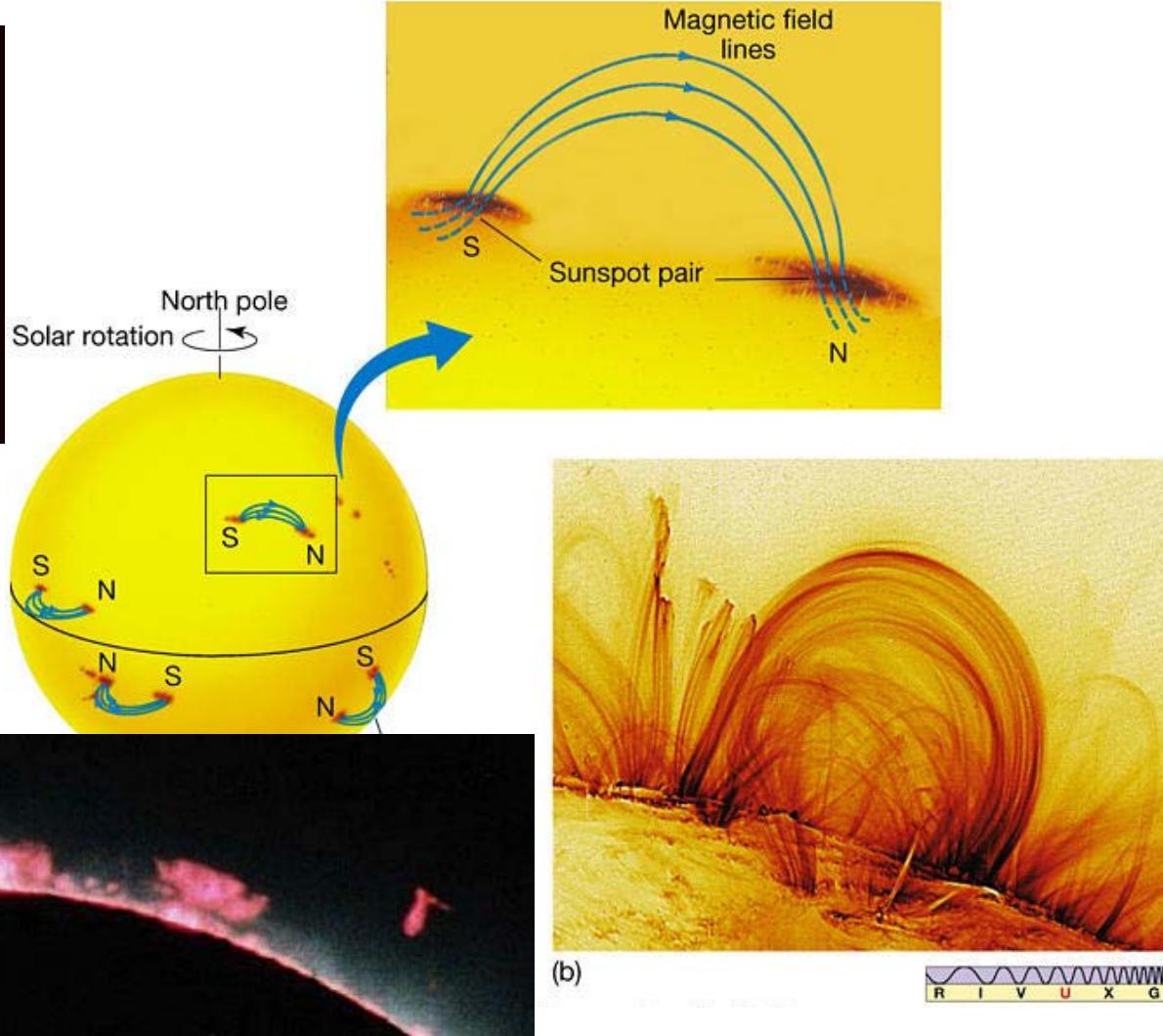

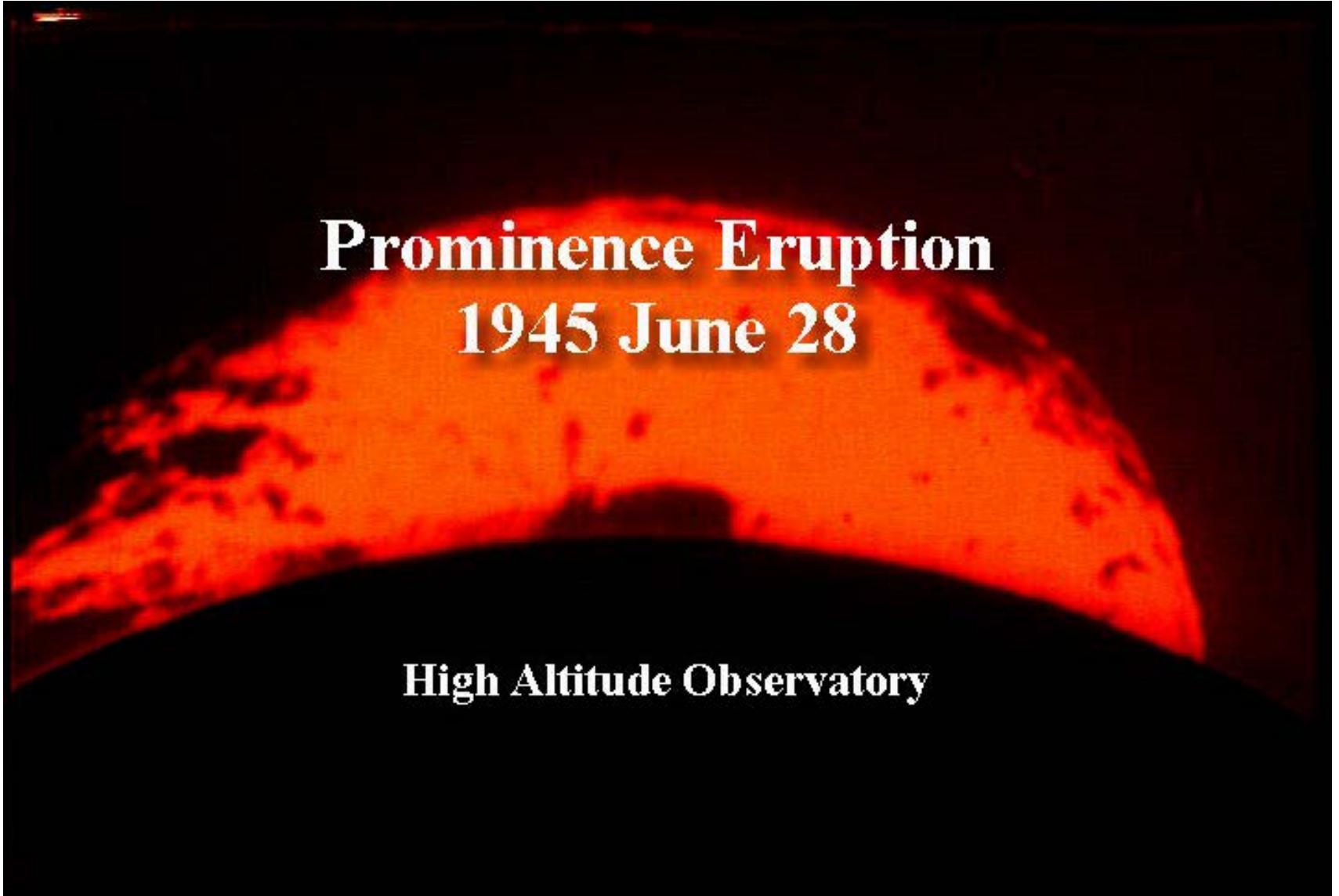
Protuberance

oblaky chladného plazmatu - vystupují z chromosféry do koróny desítky tisíc km vysoko; peckový jev (diamagnetismus plazmatu)

klidná protuberance
eruptivní protuberance

A photograph of a solar prominence eruption captured by the High Altitude Observatory. The image shows a large, bright, red-orange mass of plasma erupting from the Sun's surface. The eruption is highly textured, with numerous dark, jagged filaments and loops of magnetic field lines. The background is the deep black of space.

**Prominence Eruption
1945 June 28**

High Altitude Observatory

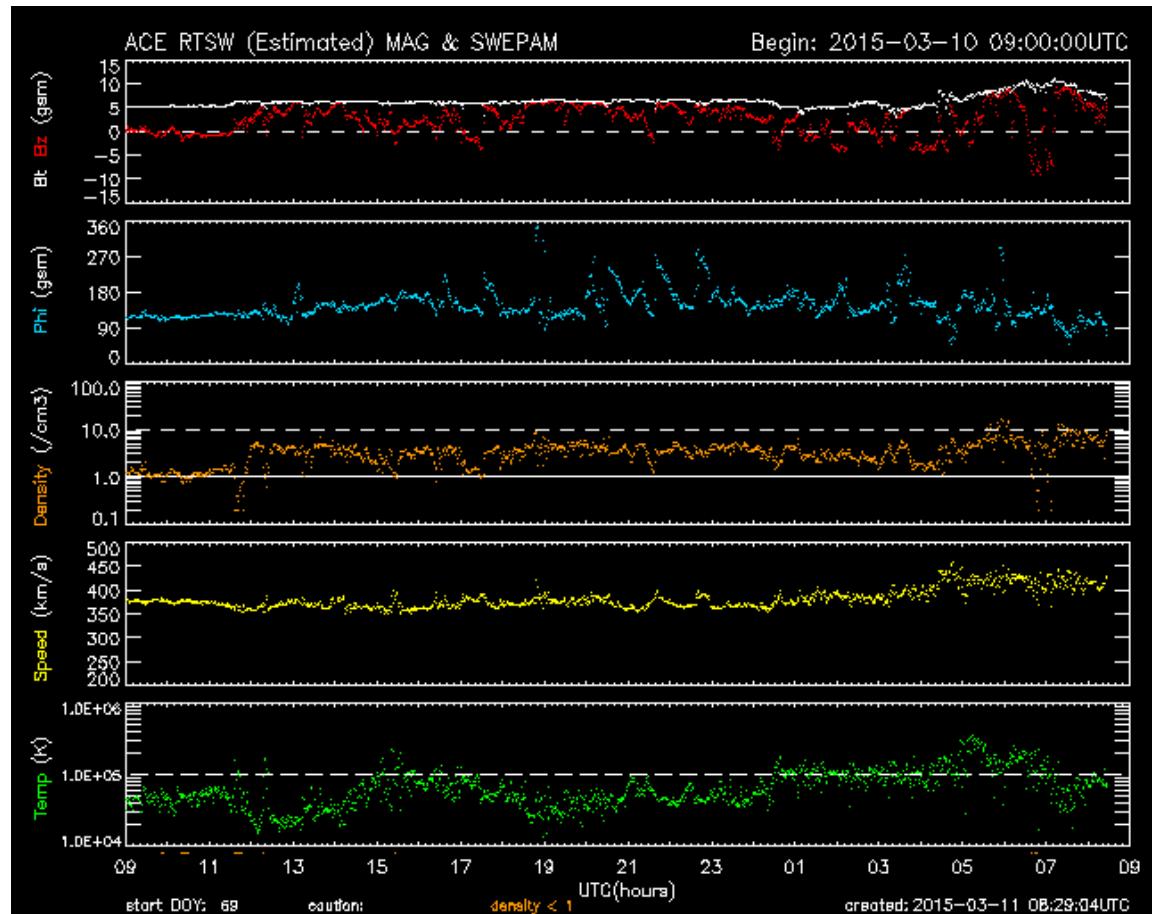
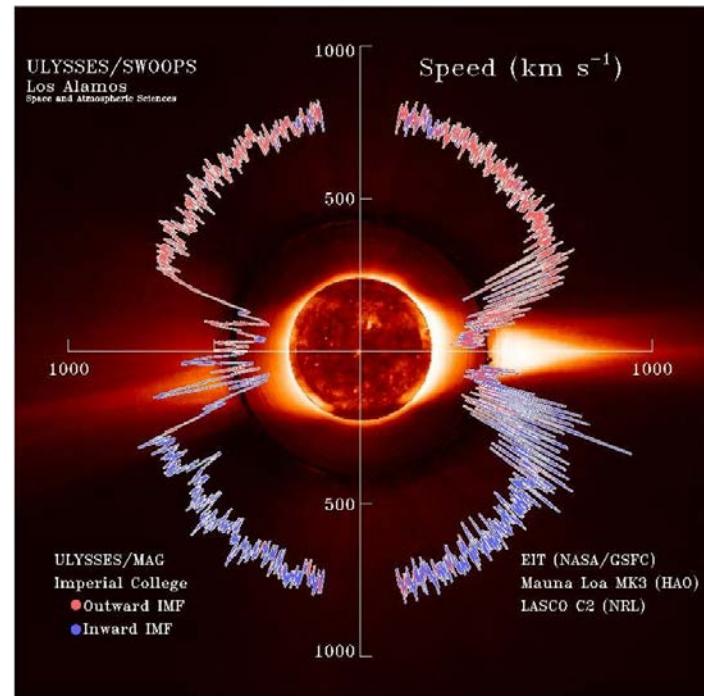
30. 3. 2010 – eruptivní protuberance

Sluneční vítr

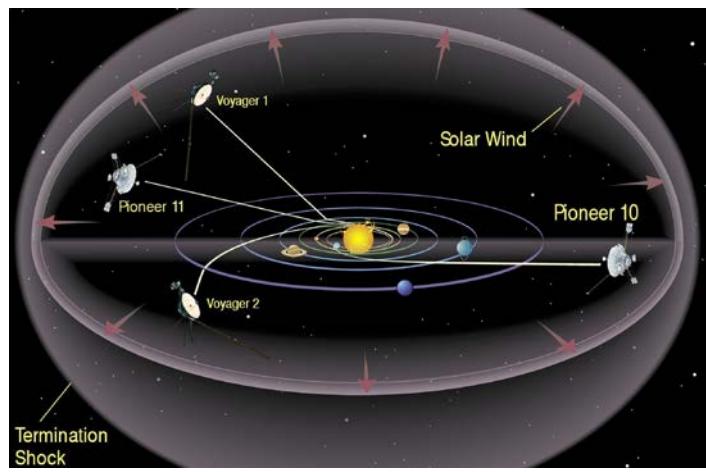
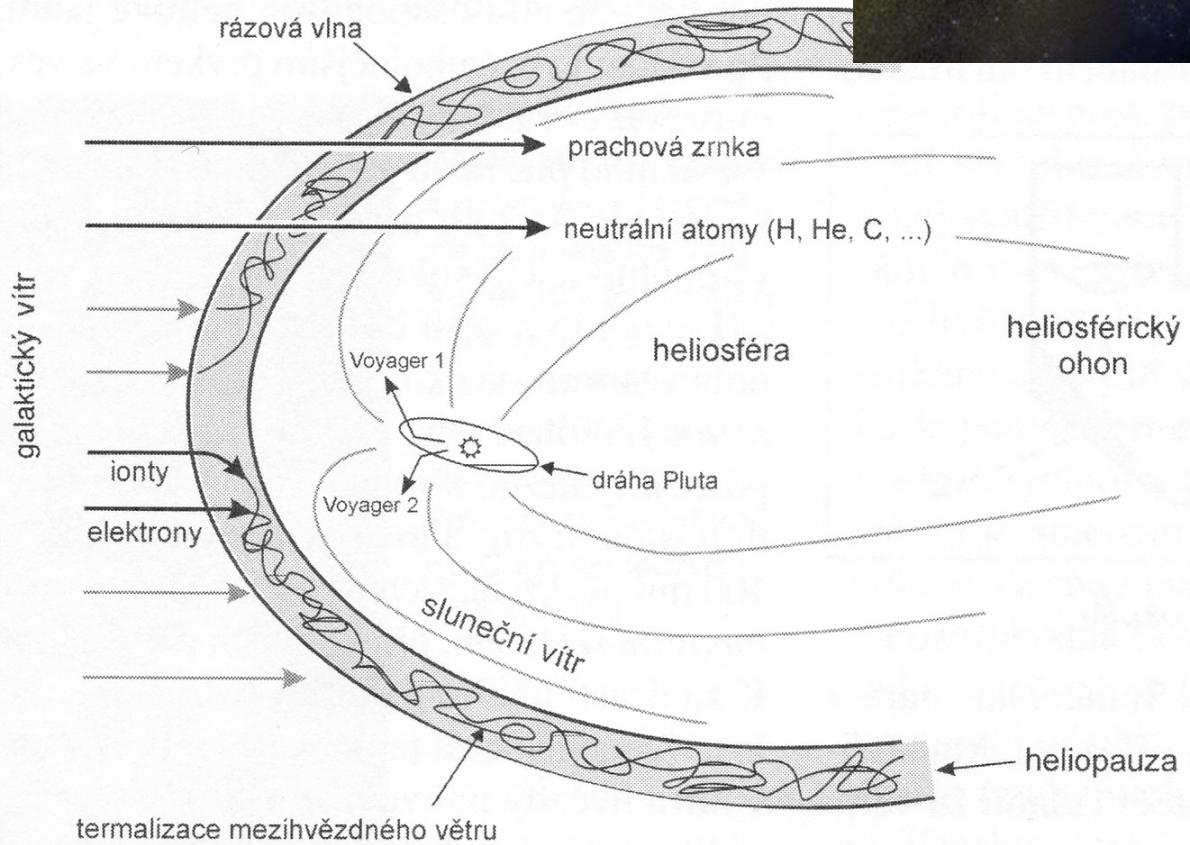
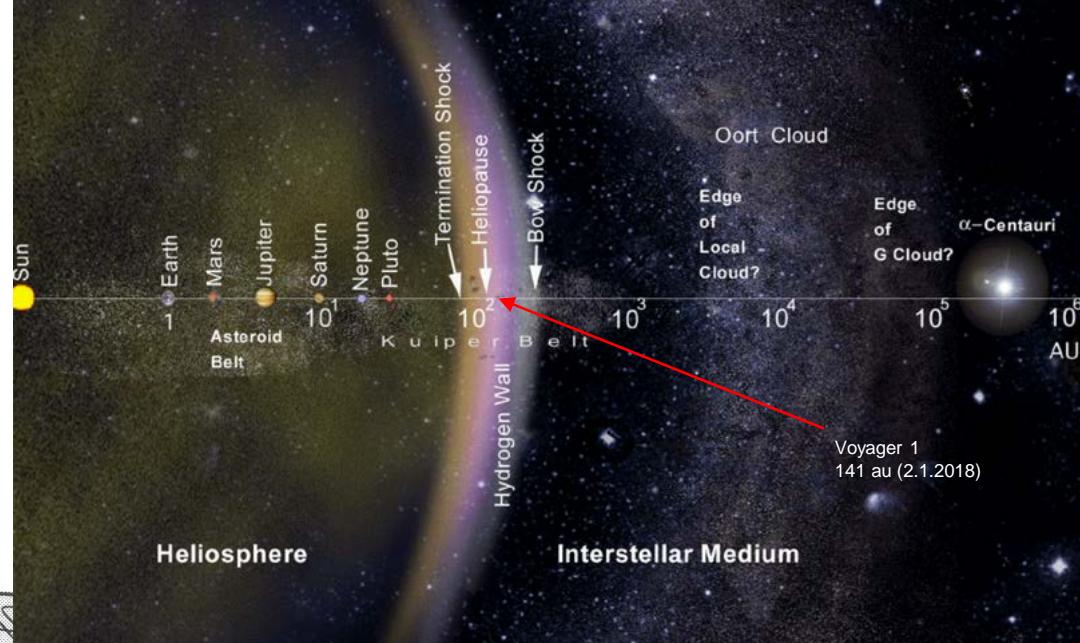
pomalý (stacionární) – 300 km/s

rychlý (kvazistacionární) – nad koronárními děrami (700-800 km/s)

velmi rychlý – přechodný, při výbuších Slunce – vede k tzv. meziplanetární bouři

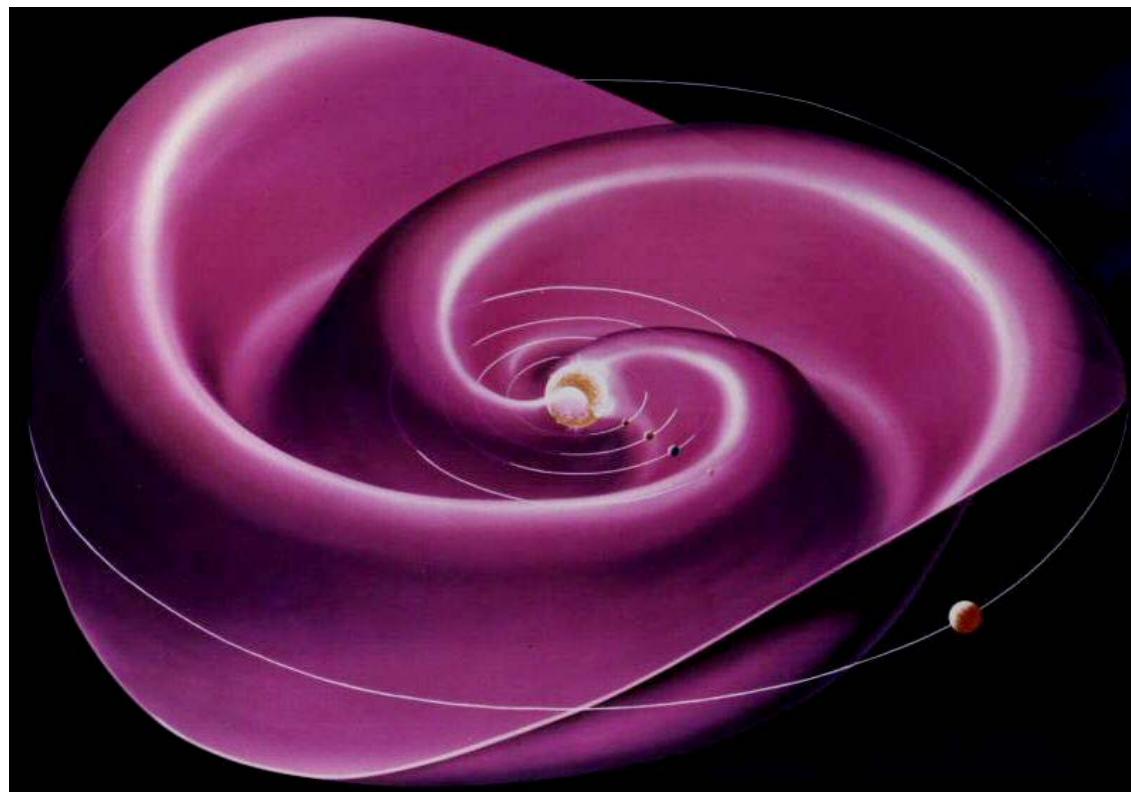
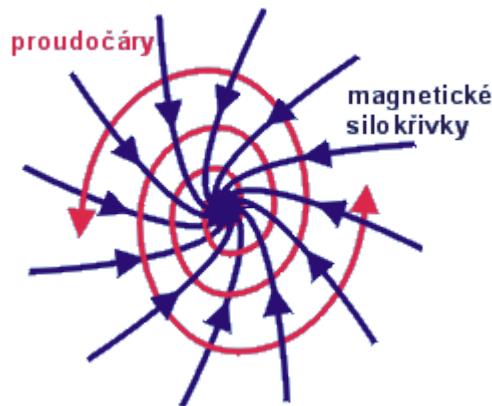
Heliosféra

Heliosférická proudová vrstva

Zvlněné proudové vrstvy uvnitř Sluneční soustavy – oddělují opačně orientované meziplanetární magnetická pole

- největší útvar ve Sluneční soustavě
- vychází z rovinu slunečního rovníku
- tvar – výsledek rotace mg. pole Slunce a působení slunečního větru
- tloušťka vrstvy – cca 10 000 km
- el. proudy s hustotou 10^{-10} A/m^2 , celkově proud až 3 GA

Kosmické počasí

= škálu jevů, které ovlivňují meziplanetární okolí Země

Utváří jej:

- a) tok fotonů Slunce ve všech vlnových délkách
- b) sluneční vítr – proud částic uvolněný ze sluneční koróny
- c) kosmické záření – zejména vysokoenergetické protony pocházející z naší Galaxie

Projevy kosmického počasí

- geomagnetické bouře
- polární záře
- ionosférické poruchy – poruchy rádiového spojení, TV a rozhlasového vysílání
- poruchy elektroniky – zejména družice, letadla, ale i na zemském povrchu
- poruchy dálkových vedení – indukovaná přepětí v síti (Quebec 1989)
- psychický a fyzický stav lidí